

R K T. Ž U P A POHODA B. D. M.

MARIJA GORICA

God. X 26. svibnja 2024. Broj: 38.

PRESVETO TROJSTVO

Mnogi se trude riječima objasniti tajnu Presvetog Trojstva. Na današnji blagdan se možda i mi sami pitamo što to slavimo. Naša vjera ponekad ne nalazi dovoljno riječi da bi točno izrazila ono što doživljavamo ili što vjerujem. Istinu vjere koju danas slavimo teško je objasniti riječima, no moguće je potruditi se doživjeti blizinu tajne koju ispovijedamo izričući teološku kovanicu: Presveto Trojstvo.

Liturgijski susreti kršćana, osobito euharistijsko slavlje, označeni su snažnom vjerom Crkve u Božju trojstvenost. Već smo na samom početku ove euharistije ispovjedili svoju vjeru u Presveto Trojstvo stavljajući na sebe znak križa i govoreći: „U ime Oca i Sina i Duha Svetoga“. Znak je to kojim si želimo posvijestiti da smo kao zajednica i osobno ucijepljeni u Boga. Posvještenju naše povezanosti s trojstvenim Bogom služi također i tekst pozdrava kojim nas svećenik na početku euharistije pozdravlja: „Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama“.

Priznanje naših grijeha i odrješenje koje smo nakon toga molili također je izraz vjere u Presveto Trojstvo, što se zaključuje svečanim poklicima u čast Bogu Ocu, Kristu – Bogu Sinu i Duhu Svetom: „Gospodine, smiluj se...“ Himan 'Slava' koji pjevamo ili recitiramo, pohvala je trojstvenom Bogu.

Čitanja iz Staroga zavjeta omogućuju nam uvid u djelovanje Boga Oca u povijesti izraelskog naroda, a novozavjetna čitanja opisuju vjeru prve kršćanske zajednice i njezino djelovanje u Duhu Svetom. Sve to je potvrđeno riječima Isusa Krista, Božjeg Sina.

Uskoro će uslijediti Vjerovanje, koje na poseban način izriče vjeru Crkve, sačuvane po apostolima i crkvenim ocima sve do danas. Vjera je to u trojstvenoga Boga: Oca, Sina i Duha Svetoga. Naše su molitve upućene Bogu Ocu po Kristu, našem Gospodinu, koji s Duhom Svetim živi i kraljuje.

U euharistijskoj se molitvi ostvaruje Očeva volja, a Krist silom Duha Svetoga postaje prisutan među nama pod prilikama kruha i vina. Zbog toga zahvalno kličemo na kraju euharistijske molitve: „Po Kristu, s Kristom i u Kristu, tebi Bogu ocu svemogućemu u jedinstvu Duha Svetoga svaka čast i slava...“

Molitvu Gospodnju naučio nas je sam Isus Krist, Bog Sin, a Boga njome nazivamo Ocem, okupljeni silom Duha Svetoga u Božju obitelj koje smo postali članovi sakramentom krsta i potvrde.

Primamo euharistijski kruh, blagujemo Tijelo i Krv Kristovu kao dionici stola na gozbi koju nam je pripremio Otac djelovanjem Duha Svetoga. Na kraju euharistije primamo blagoslov trojedinog Boga i bivamo poslani naviještati Božji mir koji je plod susreta s Bogom.

Nakon euharistijskog slavlja počinje svakodnevica kršćanskog života. Prisutnost trojstvenog Boga u svakodnevici svakog kršćanina očituje se u našim svakodnevnim molitvama. Osim

znaka križa koji stavljamo na sebe pri početku svakog našeg djela ili molitve, tako nam je često na usnama i molitva „Slava Ocu“. U njoj na poseban način ispovijedamo i slavimo trojedinog Boga: Oca i Sina i Duha Svetoga.

Kršćanski život nije samo molitva i zazivanje Presvetog Trojstva, već prije svega življenje u skladu s onim što vjerujemo. Vjera u Presveto Trojstvo postavlja kršćanima zadatke drugačijeg promatranja stvarnosti i ljudi oko njih. U svjetlu vjere u Presveto Trojstvo svaki je čovjek, pa bio on i nekršten, slika Boga Oca. I za njega je Krist trpio. U njemu se također po životnoj snazi krije Duh Sveti. Svako stvorenje izraz je Očeva stvaralačkog Duha, a sve to posvećeno je Kristovim ulaskom u svijet.

Tako euharistijsko slavlje u kojem doživljavamo i slavimo prisutnost trojedinog Boga za nas kršćane u redovitom i svakodnevnom životu postaje nadahnuće za djelovanje u skladu s vjerom koju ispovijedamo: ponašanje prema drugim ljudima nadahnuće vjerom u Presveto Trojstvo, čuvanje okoliša i korištenje prirodom prožeto vjerom u Trojedinog Boga, uspostavljanje odnosa u društvu na sliku odnosa u Presvetom Trojstvu. Sve to i još više može preobraziti svijet i nas same u njemu.

I sami ponekad znamo kako je teško neke stvari, osjećaje i stavove objasniti riječima, ali isto tako znamo kako je ponekad lakše i učinkovitije nešto učiniti i time sve jasno pokazati. Blagdan Presvetog Trojstva blagdan je vjere, međutim, ne samo teoretske, nego prije svega praktične. Amen!

Događanja

Pred nama su važni dani za život svake župne zajednice. U četvrtak je Tijelovo, zapovijedani blagdan, ali i Dan državnosti, neradni dan. Na Tijelovo slavimo i častimo Isusovu stvarnu prisutnost u tajni Euharistije. Nadamo se lijepom vremenu i planiramo tijelovsku procesiju. Jutarnja misa će biti u 8 sati, a poldanjica i tijelovska procesija počinju u 11 sati. Na toj misi i tijelovskoj procesiji će sudjelovati i naši prvopričesnici i krizmanici u svojim haljinama. Lijepo molim da mala djeca i prvopričesnice donesu košarice s cvijećem, kojim će posipati put preko našeg Trga kuda će se pronositi Presveto. Po običaju tada će procesijski kip Majke Božje iz naše crkve nositi naši lovci, a pojedini članovi župnog pastoralnog vijeća će nositi „nebo“ nad Presvetim. Kućice za tijelovsku procesiju će se postaviti u srijedu navečer, ako bude lijepo vrijeme, a ukrasiti na Tijelovo ujutro. U slučaju lošeg vremena tijelovsku procesiju ćemo obaviti u crkvi. Molim sve na lijepo i aktivno sudjelovanje u proslavi Tijelova! U petak, 31. svibnja je proslava našeg župnog blagdana, Marije od Pohoda. Imat ćemo tri svete Mise: jutarnju u 8 sati, poldanjicu u 11 sati i večernju misu u 19 sati. Poldanjicu u 11 sati predvodi preč. Ivan Miklenić, arhiđakon našeg Zagorskog arhiđakonata. S njim će u suslavlju biti i većina svećenika iz našega Zaprešićkog Dekanata. Na tom slavlju ove godine obilježavamo 170. obljetnicu školstva u Mariji Gorici i 170. obljetnicu rođenja i 135. obljetnicu smrti književnika Ante Kovačića. Svetu misu prikazujemo za književnika Antu Kovačića, ali i sve preminule učitelje, učenike i djelatnike naše škole.

Duhovni kutak

TIJELOVO

Danas slavimo svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove. Mi redovito kažemo samo Tijelovo. Međutim, radi se, naravno, o Tijelu i Krvi Isusovoj. Danas bi se malo više zadržali upravo na ovome drugome: Krvi Kristovoj, kako čitamo u Markovom evanđelju.

3.

Na posljednjoj večeri Isus uzima kruh i kaže: „Uzmite, ovo je tijelo moje“. I nakon toga uzme čašu s vinom i kaže: „Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljeva“. Za drevne narode – a tako je to nekako i danas – krv znači život, bez nje tijelo umire. Kad je ono Bog prvome čovjeku udahnuo duh života, čovjek je oživio. Tako je krv na neki način slika toga Božjega daha, daha koji oživljava.

I što Isus govori, što on to čini? On proljeva svoju krv, on predaje svoj život On će dan nakon Posljednje večere – na Veliki petak – stvarno proliti svoju krv, krv koja je obilno tekla kod bičevanja i kod krunjenja trnovom krunom i koja je gotovo sva istekla na križu kad je onaj vojnik kopljem probio Isusova rebra i došao do njegova srca. Isus ne daje od svojega suviška, on daje najviše što jedan čovjek uopće može dati – život. Isus jasno govori: „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje“. Samoga sebe za nas predaje! Zato kaže apostol Petar: „Niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista Jaganjca nevina i bez mane“. Toliko smo Bogu važni! Upravo kako se kaže u Vjerovanju da je Sin Božji postao čovjekom, umro i uskrsnuo „radi nas i radi našega spasenja“. Doista, braćo i sestre, možemo samo prignuti glave, stati i zastati nad tolikom tajnom Božje ljubavi prema nama, prema nama slabima, prema nama nedostojnima, prema nama grešnima.

Isus veli da je to krv saveza. Čuli smo kako je izabrani narod pod Mojsijevim vodstvom sklopio onaj prvi, stari savez pod brdom Sinajem. Savez su potvrdili krvlju žrtvenih životinja. Za nas je to tek slika onoga što se ostvarilo u Isusu Kristu. Mi smo novi izabrani Božji narod, koji stupa u savez s Bogom. A što je jamstvo? Kristova krv. Isus Krist je pravi Bog i pravi čovjek. Kao čovjek, on, jedini pravedan, on, jedini koji je Bogu posve omilio (pri čemu ne želimo umanjiti bezgrješnost Blažene Djevice Marije), u potpunosti je izvršio volju svojega Oca postavši „poslušan do smrti, smrti na križu“. Time je on jednom zauvijek prinio savršenu žrtvu prinosom svojega tijela. Zato je njegova krv vjerodostojan jamac novoga saveza. Po Kristu, po njegovu predanju, po njegovu tijelu koje se za nas predaje i po njegovoj krvi koja se za nas proljeva, mi postajemo Božji saveznici, štoviše, istinska Božja djeca, dionici božanske naravi Isusa Krista. Veliko je to otajstvo. Tko ovdje na zemlji može do kraja proniknuti u beskrajne dubine Božjeg smilovanja i Božje ljubavi prema nama?

I onda dolazi ono najdirljivije. Isus kaže: „Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljeva.“ Krv saveza koja se proljeva. Proljeva sada? U prvi mah to ne možemo razumjeti. Isus je na Posljednjoj večeri. Tek će slijedećega dana on stvarno proliti svoju krv. Kako onda na Posljednjoj večeri kaže da je to njegova krv koja se, eto, sada, proljeva? To je ono što svećenik kaže na misi: „Tajna vjere!“ Ono što će se dogoditi na Veliki petak, već se na posljednjoj večeri u otajstvu ostvarivalo. Naime, mi vjerujemo da svaki puta kad se slavi sveta Misa, da se u tom trenutku Isusovo Tijelo za nas predaje te da se njegova krv za nas proljeva. Kristovo djelo spasenja – njegova smrt i njegovo uskrsnuće – ostvaruje se među nama u slavlju svete mise. To onda znači slijedeće: ako gledamo očima vjere – a kako bismo drugačije – onda nema nikakve razlike između nas koji slavimo svetu misu i apostola Ivana koji je bio na posljednjoj večeri, koji je stajao pod križem i koji je susreo uskrslog Krista. On je to vidio svojim zemaljskim očima, a mi to isto vidimo očima vjere: među nama je živi Krist, onaj isti koji je za nas umro i uskrsnuo i taj isti Isus se za nas predaje u otajstvu euharistije. Mi smo dionici i svjedoci toga velebnog djela spasenja.

Zato je sveta misa za nas najveća svetinja, i zato s najvećim poštovanjem častimo

4.
 Isusa, živog i uskrslog, pod prilikama kruha i vina. Dao Bog da i u vječnosti zauvijek prijateljujemo s Kristom uskrsnim, s njegovom majkom Marijom i sa svima svetima. Amen!

Obavijesti

PON	27. V.	Augustin Kanterberijski	18,45h Marija Gorica	<u>svibanjska pobožnost</u> + Barbara i Josip Klokočar; Josipa i Franjo Glogović i za duše u čistilištu
UTO	28. V.	Vilim	18,45h Marija Gorica	<u>svibanjska pobožnost</u> + Dragica Jančić, <i>god.</i>
SRI	29. V.	Euzebijie i Polion	18,45h Marija Gorica	<u>svibanjska pobožnost</u> + Zdravko, Marija i Milan Merkl i Obit. Šetinc
ČET	30. V.	TIJELOVO	8h 11h Marija Gorica	+ Stjepan Novak – Bili i Tajana Žnidarić, <i>uz rođendan</i> ŽUPNA SV. M I S A i Tijelovska procesija
PET	31. V.	POHOD B. D. M.	8h 11h 19h Marija Gorica	+ Ljubica (<i>uz rođendan</i>), Nikola, Katarina i Vinko Debogović i Dragica Margetić ŽUPNA SV M I S A + Marija (<i>god.</i>) i Slavko Žagmešter, Mihael (<i>god.</i>) i Antonija Šepec, Marica i Matevš Lipovšek i Obitelj (<i>uz rođendan</i>) i Stjepan Jurišić i Obitelj i za sve hrvatske branitelje
SUB	1. VI.	Justin		
NED	2. VI.	9. nedjelja „kroz godinu“	8h Marija Gorica 9,30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	Za pokojne iz SVIBNJA + Obitelj Krištof ŽUPNA SV. M I S A i <i>krštenje</i> : FRANKA PILI

U petak, 31. svibnja je u našoj župi svetkovina Blažene Djevice Marije od Pohoda. To je najveći župni blagdan! U našoj će crkvi biti tri svete Mise: u 8 ujutro, poldanjica u 11 i večernja u 19 sati. Prije večernje sv. Mise bit će i zadnja svibanjska pobožnost, a iza večernje mise bit će lijepi koncert *tri sopranistice!*

Izdaje: ŽUPA Pohoda B. D. Marije – MARIJA GORICA
 Tel. 01/3395-848; 098/452-192; stjepan.baric@yahoo.com
 glavni urednik: vlč. Stjepan Barić, župnik